

talelser, Partiet Venstres Ordfører i det andet høje Ting har fremsat under Sagens Behandling dèr. Det forbausede mig, at Partiet Venstres Ordfører har kunnet rette dette ganske løst underbyggede Angreb paa et Erhverv som den mindre Skibsfart, og disse Betragtninger, der vidner om en fuldkommen Mangel paa Forstaaelse af og Kendskab til de Forhold, hvorunder den mindre Skibsfart for Tiden virker, bør ikke staa uimodsaagt her i Rigsdagen. At sige, at den mindre Skibsfart spiller „ond Aand“ for en Del af vore Havne og en Del af vore Virksomheder, er helt hen i Vejret og kan forhaabentlig heller ikke tages som Udtryk for Partiet Venstres Syn paa Skibsfarten, men uheldigt forekommer det mig at være, at en Ordfører fremsætter saadanne Udtalelser.

Paa mit Partis Vegne skal jeg, som jeg før nævnte, til Trods for de Indvendinger, jeg her har anført, anbefale Lovforslaget, og jeg gør det, fordi hele dette Spørgsmaal om Tilsyn med danske Skibe nu i Henhold til Bemærkningerne i Betænkningen fra det andet høje Ting vil blive gjort til Genstand for en omhyggelig Undersøgelse, formentlig i et Udvalg, som vil blive nedsat af Ministeren for Industri, Handel og Søfart. Jeg føler mig overbevist om, at man i dette Udvalg indenfor det Tidsrum, som Loven nu begrænses til, nemlig 2 Aar, vil foretage saadanne Undersøgelser, at man paa Basis heraf senere vil kunne faa vedtaget en Lov om Tilsyn med Skibe, der samtidig med at imødekomme Skibsfartens berettigede Krav tager de Hensyn, som vi alle er enige om bør tages overfor Samfundet. Men jeg er ogsaa sikker paa, at disse Samfundshensyn særdeles vel kan forenes med Hensynet til Skibsfarten, saa vi til sin Tid kan faa en fuldt ud tilfredsstillende Løsning af dette Spørgsmaal. Med disse Ord skal jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme for Lovforslaget.

Hvad angaar det andet Lovforslag, om Ændring i Loven om Forholdsregler til Skibsfartens Betyggelse, kan jeg fuldt ud tiltræde de Bestemmelser, som denne Lov indeholder, Bestemmelser, som jo kun tjener til at gøre Færdsejen til Søs saa betryggende som muligt, og jeg skal ogsaa anbefale ærede Medlemmer at stemme for dette Lovforslag.

Niels Petersen: Jeg skal paa dette sene Tidspunkt ikke komme ind paa en nærmere Omtale af Enkelthederne i de to foreliggende Lovforslag. Der er jo ogsaa af de to foregaaende ærede Talere fremhævet det Fremskridt, og jeg maa sige det stærkt paakrævede Fremskridt, der ligger i Bestemmelsen

om, at ethvert Passagerskib og i det hele taget ethvert Skib, der anvendes til regelmæssig Befordring af Passagerer, skal være forsynet med Lasteliniemærker og med Fribordscertifikat. Jeg vil ligeledes fremhæve, at det efter min Mening er tilfredsstillende, at der i Lovforslaget angaaende Tilsyn med Skibe indeholdes Bestemmelser, hvorefter Taksterne kan nedsættes for Sejlskibe og Sejlskibe med Hjælpedampmaskiner.

I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale begge de foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Erhvervsministeren (Stawning): I Anledning af de Bemærkninger, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Hendriksen; skal jeg, for at min Tavshed ikke skal blive misforstaaet, sige et Par Ord. Det Spørgsmaal, det ærede Medlem fremdrog om Anerkendelse af Klassifikationsselskaberne, er fremdeles under Overvejelse, og da det har international Betydning, har det ikke været og er fremdeles ikke lige at løbe til, men en Løsning tilstræbes naturligvis. Jeg kan ikke erkende, at der er givet et Løfte om Revision, som ikke er holdt, thi Revisionen er jo foretaget, det vidner det foreliggende Lovforslag om, og Revisionen har givet det Resultat, at man har ment at burde lempe Afgifterne for Sejlskibsfarten, hvorimod man ikke har ment det paakrævet for Dampskibsfartens Vedkommende. Naar det ærede Medlem mener, at Tilsynspersonalet er for stort, er dette jo en Formodning, man naturligvis kan fremsætte, men jeg tør dog erindre om, at det hele Spørgsmaal om Skibstilsynets Organisation har været underkastet Undersøgelse for ganske nylig af den af Staten nedsatte Forenklingss Kommission, som sammen med Ministeriets Embedsmænd har gennemgaaet hele Skibstilsynsvirksomheden og sluttelig har afgivet en Betænkning, i hvilken det foreslaas, at der ingen Ændringer bør foretages i Skibstilsynet. Andet Organ til at foretage denne Prøvelse har ikke været stillet til Raadighed endnu, og følgelig har der heller ikke kunnet foreslaas nogen Ændring i den Retning, det ærede Medlem her nævnte. Af den Tale, det ærede Medlem holdt, fik man uvilkaarlig det Indtryk, at det var uhyre Byrder, som blev lagt paa Dampskibsfarten. Jeg tør maaske i den Anledning oplyse, hvad det drejer sig om: En klasset Lastdamper af Gennemsnitsstørrelse ca. 1 800 t, har at betale 450 Kr. en Gang for alle, naar Skibet faar sine Papirer, og saa en aarlig Afgift af 200 Kr. At frem-